

CREURE AL COL·LE

En aquest moment d'incertesa i de canvis constants apareix el tema d'aquest butlletí: "Creure al col·le". Mai havíem tractat el tema de la "identitat" de l'escola cristiana en un butlletí de FEAC però, precisament pel context descrit, i també en el marc de l'elaboració del Pla Estratègic de l'Escola Cristiana on han participat més de 300 persones, entenem que és cabdal. No us convidem a teoritzar gaire, sinó prendre consciència de com ho vivim o ens "des-vivim" pel que, de fet, és el que ha donat vida i naixement a les escoles cristianes. L'escola cristiana, ja en els seus orígens, apareix per donar vida en situacions on aquesta es presenta amb fragilitat i incertesa.

TEXTOS I PREGUNTES

DINÀMIQUES

RECURSOS

PREGÀRIA

TEXTOS I PREGUNTES

“Ensenyem a pregar!”

RAMON (14 anys, filla de la Marta, de 44 anys): “Quan a classe de Cultura Religiosa parlem dels valors de la persona, com la bondat, l'amor, el respecte i després la professora, ens explica el què és l' espiritualitat i el fet religiós, noto una cosa en el cor, que no sé què és.

He mirat de parlar-ne amb els pares, però a vegades en defugen. Potser els hi diré que m'apunten a un esplai cristià. Tinc una amiga que hi va i sempre en parla tant bé. Fan sortides, ajuden en campanyes socials i voluntariat i preguen. A mi m'agradaria!

Llavors, els meus pares per què en van portar a una escola cristiana ?

MIQUEL (42 anys, pare d'en Pere, de 15 anys): No va ser difícil escollir una escola cristiana pels nostres fills. De fet, tant la Maria com jo, eren de famílies cristianes, vinculades als esplais, a fer voluntariat i anar cada diumenge a missa amb el nostre grup de matrimonis.

Però, al néixer els nostres fills, la situació va anar canviant. No sé si va ser la feina, noves amistats, les pressions, el dia a dia, rutines.. el fet és que no anem ni a missa, però tampoc ens aturem a pregar.

Fins i tot, quan en Pere ens pregunta sobre l' espiritualitat, el fet religiós, el fet de creure, no sabem ben bé què

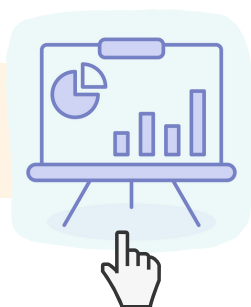
ANNA (46 anys, mare de la Neus, de 13 anys): Com m'agrada trobar aquests espais amb els meus fills per parlar del fet de ser creient avui en dia. Ells em diuen, sobretot la Neus, el que l' inquieta de l' escola, de les seves amigues; en definitiva del que pensen d' ella i com ella se sent al respecte.

De fet, veig que ho té clar. A casa som cristians i practicants. Té un grupet d' amics a la parroquia i fan un munt d' activitats. Em sembla que fins i tot hi ha convidats alguns companys d' escola. Preguar tots junts és el que més m'agrada.

QÜESTIONS PER AL DIÀLEG

1. Continueu actualment, igual de convençuts del per què porteu els vostres fills i filles a una escola cristiana?
2. Els vostres fills i filles us qüestionen el fet del per què van a una escola cristiana?
3. El vostre fill/a troba dificultats a l'escola pel sol fet de ser creient o per tenir una família creient?
4. Trobeu estones o propicieu moments per parlar amb els vostres fills i filles sobre la interioritat, l'espiritualitat i el fet religiós?

EL PPT DE LES IDEES BÀSIQUES !

DINÀMICA DE LA REUNIÓ

1_Salutació i benvinguda.

Presentacions dels assistents.

Ens trobem ja just passat l'equador del curs, a les portes de la quaresma i mirant ja de reüll què faran els nostres infants i joves aquest estiu que, pel que sembla, serà més curt del normal. La COVID sembla que, poc a poc, va remetent després d'uns mesos on l'escola ha parat boja i, de ben segur, coneixem o hem viscut casos de confinaments. Per altra banda, la comunitat educativa es volca en les jornades de portes obertes, sabent que la natalitat és més baixa que mai i que la situació sociopolítica del país i econòmica de moltes de les nostres famílies ho posa molt difícil a l'escola concertada.

En aquest moment d'incertesa i de canvis constants apareix el tema d'aquest butlletí: "Creure al col·le". Mai havíem tractat el tema de la "identitat" de l'escola cristiana en un butlletí de FEAC però, precisament pel context descrit, i també en el marc de l'elaboració del Pla Estratègic de l'Escola Cristiana on han participat més de 300 persones, entenem que és cabdal. No us convidem a teoritzar gaire, sinó prendre consciència de com ho vivim o ens "des-vivim" pel que, de fet, és el que ha donat vida i naixement a les escoles cristianes. L'escola cristiana, ja en els seus

orígens, apareix per donar vida en situacions on aquesta es presenta amb fragilitat i incertesa.

Per altra banda recordem que, tant si la sessió és presencial com si és virtual, preparem-la bé, tingueu cura de l'ambientació i durant la trobada podeu anar compartint pantalla, imatges... També recomanem fer una foto de grup, per a reforçar i posar en valor aquest tipus de trobades FEAC i, si ens dóna temps, us convidem a somniar una trobada final de curs presencial i festiva perquè, malgrat tot, "el FEAC és una festa!".

2_Lectura de l'article: "Ensenyem a pregar!"

3_Preguntes.

Abans de començar, recordarem aquestes paraules de l'inici:

No us convidem a teoritzar gaire, sinó prendre consciència de com ho vivim o ens "des-vivim" pel que, de fet, és el que ha donat vida i naixement a les escoles cristianes.

A continuació comentarem les preguntes de l'article per tal d'escalfar motors.

4_Després d'acabada aquesta primera part de lectura i debat us proposem una possible dinàmica:

Podem escollir entre veure els dos vídeos sobre la interioritat i l'espiritualitat i un cop visualitzats, els podem comentar:

La catedral verda.
Obra de Marius Boezen a Alemre
(Holanda). 1987

- La búsqueda espiritual. Xavier Melloni.
- Educar la interioridad. Francesc Torralba.

Si no els volem veure ara, podem optar per fer la lectura de l'expert, que la trobareu a continuació i es pot acabar la lectura, escoltant i veient el vídeo d' aquesta adolescent.

- Tinc una llum al cor (Vídeo-pregària)

5_Lectura de l'expert, que la trobareu a continuació.

Text de l'expert: Escoles, esplais i escoltes cristians. Autora: Sandra Buxaderas, dins el llibre "Com viure Jesús en família" (Ed. Pòrtic)

Enviar el nen a una escola, esplai o agrupament escolta d'inspiració cristiana no és una experiència familiar de Jesús, però sí una decisió educativa dels pares que pot acabar tenint un per important en la vivència cristiana del fill.

No tothom en veu la necessitat. El Pere i la Joana Pons defensen la seva opció: "Els fills van a l'escola pública i no trien religió, van a l'assignatura alternativa on xerren de toleràncies, drogues. Després nosaltres, com a família, ja donem el punt de vista cristià sobre les coses i, a més, hi ha la catequesi, la parròquia. L'escola hauria de fomentar estar bé tots junts, també amb els nens àrabs, per

exemple. Hi ha alguna cosa més polida que saber coses d'ells? L'acollida, d'altra banda, és una actitud cristiana. Els valors cristians són els valors humans."

Josep Maria Carbonell i Montserrat Queral, en canvi, han trobat fonamental inscriure els fills a una escola d'inspiració cristiana: "Va ser una de les decisions més pensades. Vam parlar amb molta gent, vam visitar molts centres. Volíem una escola amb un ideari cristià obert,

dialogant, amb activitats pastorals i acadèmicament exigent. I que no estigués situada en una zona on només hi anessin famílies privilegiades." Van desestimar l'opció de l'esplai parroquial, en canvi, per poder gaudir de caps de setmana més familiars, com explica la Montserrat: "Teníem una feinada molt forta de dilluns a divendres. No és que els fills estiguessin amb cangurs ni res, jo hi era, però quan el Josep Maria arribava els nens ja eren a punt d'anar a dormir. Volíem aprofitar els caps de setmana."

Tomàs Molina i Maria Antònia Grífols, en canvi, van trobar important apuntar els nens al mateix esplai on ells mateixos es van conèixer, per bé que pràcticament no els veien entre setmana: "Hi ha una vivència que tu no li pots donar com a pare, li han de donar els amics, l'entorn. Per això vam optar per l'esplai. Entren i surten de

l'església, mentre que a l'escola hi ha companys que no han vist mai un mossèn", expliquen.

S'han trobat amb una grata sorpresa. Creien que l'esplai gairebé no transmet la fe, en comparació amb l'època en què ells hi anaven, però els fills, la Núria i en Pol, els recorden que el diumenge s'organitzen misses joves i, als campaments, durant un temps, van parlar de Déu amb un mossèn jove (...)

Triar una escola, esplai o grup escolta d'ideari cristià pot ser una opció clau per allargar la comunitat cristiana del nen. Però no substitueix la família. Ho testimonia Cristina Farga: "La meua família va optar per pensar que, com que ja anava a un col·legi de monges, la fe quedava treballada i a casa no hi havia vivències ni converses espirituals, per bé que sí que ens van educar en uns valors. Quan vaig acabar el col·le vaig pensar: ja n'he tingut prou." Si no hagués conegut una altra experiència espiritual a través del seu marit, potser la flama de la fe cristiana no s'hauria encès mai.

6_Conclusions.

Fem una reflexió general i podem deixar per escrit tot allò que ens volem endur a casa. Podem acabar mirant aquest vídeo si abans no ho hem fet.

- Tinc una llum al cor (Vídeo-pregària)

7_Comiat i recordatoris

Ens acomiadem tot agraïnt la confiança que les famílies estan mostrant un any més al programa FEAC. Val la pena recordar que és "quelcom més" que no pas un conjunt de xerrades a mode de les tradicionals "escoles de pares" i que el FEAC aporta un valor afegit a les relacions de la comunitat educativa que cal valorar molt positivament. Recordem també la data de la propera sessió i els webinars.

Recordatori:

Webinar gratuït "Viure la Fe a l'Escola? I tant si és possible!", amb Juanjo Fernández. Dimarts 1 de març, de les 19 a les 20h.

Probablement, les reunions s'hauran ja fet o programat a posteriori del webinar però, atès que la publicació del butlletí és anterior al webinar, us en fem menció. Recordeu que es demana als ponents que facin unes preguntes de la temàtica tractada de cara a animar grups FEAC al final de la seva ponència.

Recordem que tots els webinars FEAC Es poden recuperar al [canal youtube de la FECC](#)

Aprentent a viure i acompanyar en la vulnerabilitat

#NoalCiberbullying

RECURSOS

Llibres

- TORRALBA, Francesc. **La interioridad habitada**.
- TORRALBA, Francesc. **Inteligencia espiritual**. Plataforma Editorial 2010.
- TORO, J.M. **Educación con "con-razón"**. Desclee. 2015.
- TORRALBA, Francesc; BAYÉS, Pilarín. **Aprender a ser** (col·lecció). Santillana. 2019

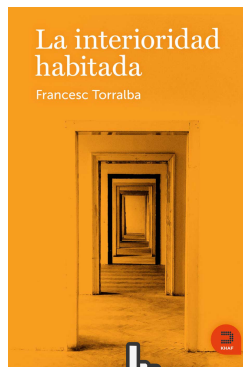
Cites

- "Educar la mente sin educar el corazón, no es educación" Aristòtil.
- Una de las cosas más espirituales que puedes hacer es aceptar tu humanidad. Conéctate con aquellos de tu alrededor. Di "Te amo", "Lo siento", "Te aprecio", "Estoy orgulloso de ti"... Lo que sea que estés sintiendo. Steve Maraboli
- Despertarse es la espiritualidad, porque sólo despiertos podemos entrar en la verdad y la libertad. Anthony de Mello
- La espiritualidad necesita ser cósmica, que nos permita vivir con reverencia el misterio de la existencia, con gratitud por el don de la vida y con humildad respecto al lugar que el ser humano ocupa en la naturaleza. Leonardo Boff

- *Deixeu estar els infants: no els impediu que vinguin a mi, perquè el Regne del cel és dels qui són com ells.* Mt 19, 14
- *Qui creu de veritat, predica sense predicar.* Santa Madre Teresa de Calcuta
- *Coratge, filla, la teva fe t'ha salvat.* Mt 9,22

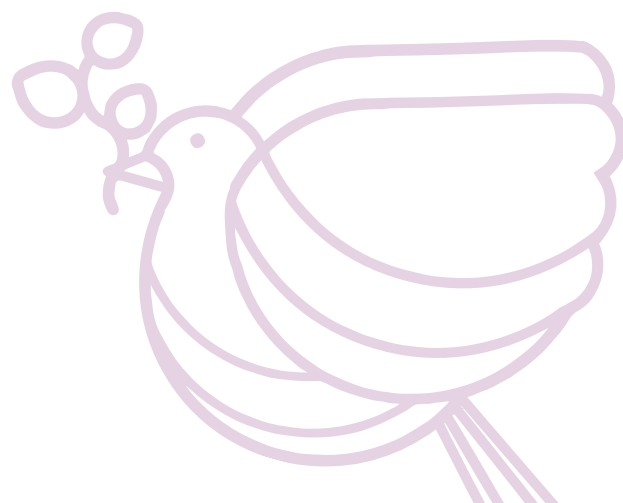
La imatge

Què et suggereix la imatge? Què sents? On ho sents?

Vídeos

- La búsqueda espiritual. Xavier Melloni.
- Educar la interioridad. Francesc Torralba.
- Tinc una llum al cor (Vídeo-pregària)

PREGÀRIA

**Preguem sobre l'educació amb
"Another Brick in the Wall" (Pink
Floyd). Eloi Aran "Prega-rock"
(Claret. 2015)**

Lletra: podeu visionar el vídeo
subtitulat de la cançó en l'enllaç
inferior

Comentari: Murs que cauen, murs que es basteixen de nou

El 21 de Juliol de 1990 els Pink Floyd van tocar aquesta cançó just al lloc on vuit mesos abans havia caigut el mur de Berlín. El 2014 es celebrà el vint-i-cinquè aniversari de la caiguda del mur de Berlín però, durant aquest temps, també han anat sorgint-ne d'altres com la tanca de Ceuta i Melilla, coronat amb ganivetes. També durant el 2014 es va poder veure al Papa Francesc preguntant davant del mur que separa israelians de palestins, una nova versió del mur de les lamentacions de Jerusalem, només que aquí enlloc de papers amb pregàries encastades en les juntes de les velles roques del Temple de Jerusalem hi trobem pintades i grafittis que són un crit de desesperació.

Per tal que es construeixi un mur físicament cal formigó, filats de ferro o totxanes; però abans de la construcció física hi ha un mur previ que es basteix a les aules, en els mitjans de comunicació o a casa mateix. El mot educar prové d'una paraula molt

antiga "deuk", que vol dir "guiar". Un bon educador és aquell que acompanya i possibilita un cor obert i autèntic.

Treballant la cançó: Totxanes en el mur o pedres vives?

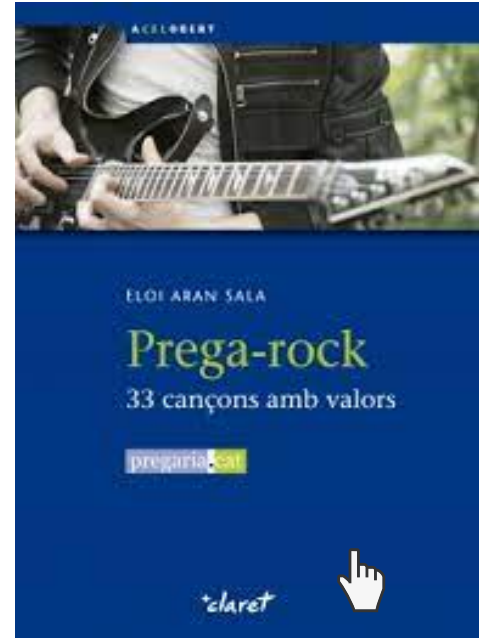
Primera part: Retallem rectangles a mode de totxanes a partir d'una cartolina vermella i en repartim 4 a cada participant. Després plantegem les següents preguntes a les quals hauran de respondre escrivint en cada totxana:

- Quina és la teva principal preocupació?
- Quina actitud teva consideres que és una traba per als teus projectes?
- Quan t'has sentit una peça anònima d'un sistema?

A mesura que ho anem posant en comú enganxem les totxanes en un paper d'embalar blanc a mode de mur.

Segona part: Posteriorment retallem rectangles a mode totxanes d'una cartolina verda i en repartim 4 a cada participant. Després plantegem les següents preguntes a les quals han de respondre escrivint en cada totxana:

- Qui consideres un bon mestre per a tu?
- Quina actitud teva consideres que és una ajuda per a tu i per als altres?
- Quan t'has sentit col·laborant en un projecte compartit amb sentit?
- Quina és la teva millor experiència a l'escola?

Prega-rock. 33 cançons amb valors.

A mesura que ho anem posant en comú enganxem les totxanes verdes en un paper d'embalar blanc a mode de casa. Podem posar un rètol amb una de les següents citacions bíbliques:

"Ha enderrocat el mur que els separava: l'enemistat" (Ef 2,14)

"Vosaltres, com pedres vives, sou edificats per Déu com a temple de l'Esperit" (1Pe 2,5)